

Beszámoló a 2009 novemberében Magyarországon megtartott Európai Battodo Oktatók Szemináriumáról

Márton Imre 4. danos Battodo mesterrel, a Magyar Battodo Szövetség elnökével beszélgettünk a 2009. november végén Magyarországon, Makón megtartott Európai Battodo Oktatók Szemináriumáról.

- *Battodo Hirlevél:* Miről szól egy ilyen Európai Battodo Oktatók Szeminárium?

- *Márton Imre:* Az Európai Battodo Oktatók Szemináriumát 12 éve rendezik meg azzal az indíttatással, hogy a kontinensen lévő nemzeti oktatókat összehívják és az európai vezetők egyfajta továbbképzést és találkozót tartsanak. Ilyenkor nem csak szakmai továbbképzésről van szó, hanem - mondhatjuk azt -, baráti találkozóról is, hiszen az edzések mellett számos közös kiegészítő program is van és ezek szintén fontos részei, hogy fejlődjön a Battodo.

Ezeknek a szemináriumoknak az elmúlt esztendőkből Jean-Pierre Reniez shihan – aki a szervezet vezetője és főigazgatója – volt a házigazdája és mindig ő tartotta az edzések többségét. Nyilvánvalóan itt ebben a harcművészetben a Franciaország a „nagy hatalom”, mert a legtöbb magas fokozatú mester francia és ott él vagy ott tevékenykedik; ezek közül a mesterek közül sok itt is volt ezen a szemináriumon.

A franciákon kívül még érkeztek – ami minket közvetlenül is érintett – osztrákok, ez a közép-európai Battodo technikai fejlődésért felelős osztrák igazgató dr. Michael Putz mester, aki gyakorlatilag meghonosította itt Magyarországon a Battodot – hozzáteszem, hogy előtte ő volt az, aki a Iaidoval és a Jodoval is megismertetett bennünket. Ő is jó néhány más osztrák tanárral együtt érkezett. Ezen kívül jöttek még Németországból, Olaszországból, Belgiumból és persze magyarok is vettek rajta részt.

Legnagyobb sajnálatunkra a dánok nem jöttek el és még jó néhány más országból – pl. Szerbiából – is jelezték, hogy sajnos nem tudnak részt venni. Hozzáteszem, hogy Szerbiában akkor elég nehéz helyzet volt, hiszen vízummal lehetett az Európai Unió területére beutazni, pedig pont Szabadkán egy klub is működik, ami távolságban Makótól (a szeminárium helyszínétől) kb. 75 km-re van.

- *B.H.:* Kik ennek a vezetői és kik vettek vagy vehettek ezen részt? Milyen országokból jöttek?

- *M.I.:* Ezen a szemináriumon csak oktatók vehettek részt akik a Battodot oktatják. Ezúttal azonban Reniez shihan engedélyezte azt, hogy 1. kysok is részt vehettek a szeminárium egyes részein, mivel lehetőség volt danvizsgára; így az 1. danos vizsgához nagy tapasztalatszerzési lehetőség volt az ő számukra, hogy részt vehettek egy ilyen mesterkurzuson.

- *B.H.:* Mekkora a jelentősége, hogy Magyarországon került ez megrendezésre?
- *M.I.:* Szerintem ez egy egyértelműen egy nagy sportdiplomáciai siker, a magyar Battodo elismerése, hiszen néhány évvel ezelőtt próbáltuk már egyszer megrendezni, de akkor éppen a 10. ilyen rendezvény megszervezését pályáztuk meg, amit egyértelműen Franciaországban akarták megrendezni mint jubileumit, tehát így arról lemaradtunk. Ez most a 12.-ig volt, viszont ilyen szempontból mi szerencsések vagyunk, mert a Magyar Battodo Szövetség 10 esztendő volt és így a mi jubileumunknak pont megfelelt.

Azt gondolom, hogy a magyar Battodo „zászlóshajója” a Makó Budo Klub 20 éves jubileumát ülte és mivel a Makó Budo Klubnak van Battodo szakosztálya, ezért mindenképpen stílszerű volt ez a kettős jubileum - egy kicsit ennek is szólt talán ez az egész, de mindenféleképpen egyértelmű volt, hiszen volt kelet-európai országban még nem is került megrendezésre ilyen rendezvény.

Én - hogyha egy kicsit szubjektív lehetek- láttam és éreztem, hogy voltak akik

kissé visszafogottan érdeklődtek eziránt, hogy most jöjjenek vagy ne jöjjenek pont az előző okból kifolyólag, nem tudták hogy a körülmények milyenek lesznek. Akik már

A Franciaországból érkező mesterek csoportja Ferihegyen

többször jártak itt – pl. dr. Michael Putz mester – azok tudták hogy hova jönnek és biztosak voltak benne, hogy egy olyan rendezvényt tudunk itt megszervezni, ami

megüti a nemzetközi szintet és ráadásul nem is az alsó hangnemre, hanem sokkal inkább felülről.

- *B.H.:* Hogyan sikerült a szeminárium és milyen tapasztalatokat sikerült szerezni? Milyen lett a visszhangja ennek a magyarországi szemináriumnak?

- *M.I.:* Azt gondolom, hogy összességében jól sikerült a szeminárium, de most természetes az szerintem, hogy a szervező részéről ezt állítják. De mi lehet ennél meghatározóbb és ennél objektívebb? Én objektívebbnek

tekintem azt a véleményt, hogy minden nemzet vezetője a szeminárium végén elutazáskor több percen át a kezét rázva gratulálva és a köszönetét kifejezve köszöntek el. Az is nyilvánvaló, hogy a szakmai oktatás színvonalát megkérdőjelezni szinte lehetetlen is, hiszen az európai vezető mesterek voltak itt akik az oktatást tartották. Mivel a legtöbb résztvevő (és ez számukra volt fontos!)

személyesen odajöttek és gratuláltak, így én azt gondolom hogy mind a szakmai, mind a kísérőrendezvény és összességében az egész szeminárium sikert aratott. Ennek én

természetesen nagyon örülök és mindenki más is aki csak részt vett a szervezésben, hiszen ez egy csapat munkája volt aki mindezt előkészítette mind a Magyar Battodo Szövetség, mind a Makó Budo Klubban belül.

A hosszabb távú hatását ennek a sikeres rendezvénynek előre nem lehet még tudni, de gondolom, hogy bizonyos szakmai fórumokon és beszélgetéseken fel fog még merülni és eddig is már felmerülhetett. Egyébként pedig akik találkoztak most ezzel a rendezvénnyel akár a televízió képernyőjén keresztül, akár személyesen is – hiszen volt bemutató része is – azok is tetszésüknek adtak hangot és így azt gondolom, hogy ezek mindenképpen egy elismerése mind a szervezésnek, mind magának a rendezvénynek.

- *B.H.:* Milyen rendezvények voltak még a szemináriumon belül megtartva?

- *M.I.:* Az edzőtábornak mind ahogyan korábban mondtam a szakmai része nyilvánvalóan alap- és legszélesebb vertikuma az edzéseknek volt, hiszen erről szól ez az egész; 3 napon keresztül folytak az edzések olykor több csoportban is éppen azért, hogy mindenki – még a mestereken belül is – differenciáltan tudja magát fejleszteni és néha akár személyre szóló oktatásban részesüljön.

A másik része ami nagyon fontos szakmailag, a minősítő vizsgák tétele és én úgy gondolom, hogy büszkék lehetünk, hiszen az eddigi két 4. danos mellé két újabb 4. danosunk (Czéh László és Frank István) szerezte meg Magyarországon a legmagasabb övfokozatot, valamint Pintérné Gazdag Anett a 3. dant és több edzésvezető szerezte meg az 1. dant, ami fontos lépés és akár ösztönző is lehet sok esetben, hogy valaki tovább folytassa ezt.

Egy harmadik része – ami mondhatnám a legpopulárisabb, ami már nem csak a szakmának, hanem a közönségnek is szól – egy gála volt, ami össze volt kapcsolva a Makó Budo Klub jubileumi évzáró gálájával és azon a szemináriumon résztvevő

legmagasabb fokozatú (5-6-7-8 dan) mesterek tartottak bemutatókat. Tehát én azt gondolom, hogy egy 400-500 főnek tartott bemutatót mindenféleképpen láthatott az érdeklődő makói és a szakmai közönség hiszen nem csak Makóról, hanem az országból több helyről is jöttek el önmagában is erre a rendezvényre. Egyúttal megragadtuk az alkalmat, hogy ünnepélyes keretek között elismerő, köszönő díszokleveleket adtunk át a Magyar Battodo Szövetség nevében Jean-Pierre Reniez shihannak és dr. Michael Putz senseinek hálából a sok éves munkájukért cserébe, hiszen az ő nevükhöz fűződik Magyarországon a Battodo beindítása.

A fentiek olyan fontos részei voltak a szakmai munkának, amelyek mindenféleképpen megütötték azt a nemzetközi színvonalat, amire lassanként a magyar Battodo felzárkózik Európában.

A Battodo lényege maga a vágás. Az utolsó napon a vizsgákkal összekapcsolva szokott sor kerülni erre, mert ez egy olyan esemény amely elég veszélyes és fokozott figyelmet igényel. Itt ilyenkor már mindenféleképpen éles karddal folyik a gyakorlás. Ezúttal azonban nem csak éles hosszúkarddal (katanával) történtek a vágások, hanem egyéb más vágófegyverekkel is, - ilyen volt pl. wakizashi (rövidkard), yari (lándzsa), naginata (alabárd). Ezek nem a szokványos vágási procedúrák voltak - mert általában csak a katanával történő vágás az ami dominál - és itt most ennél sokkal több valósult meg. Ez még a „szakma” számára is rendkívül érdekes volt; igazi csemege, kuriózum.

Természetesen voltak még egyéb kísérő rendezvényei is ennek a szemináriumnak is, viszont ez a négy nap kevés volt mindenre. A legfontosabb azért nyilvánvalóan a szakmai munka volt, de emellett próbáltunk időt

12. Európai
Battodo Oktatók
Szemináriuma

Magyar Battodo Szövetség

Hungarian Battodo Federation

2009. november

szakítani arra is, hogy leüljünk beszélgetni és barátkozni, a személyes kapcsolatokat kiépíteni és a már korábbról meglévőket ápolni.

Ezekon kívül még valamennyire cél az is, hogy kissé megismerjék az adott települést, a szeminárium helyszínét is. Makón több dolgot lehetett kipróbálni, megtekinteni; a termálvizes medencéket, a múzeumot, a Hagymaházat és a helybeli gasztronómiát ami igazán nem elhanyagolható - az idő rövidege miatt azonban kevés idő jutott a kísérő rendezvényekre.

A mesterek egy csoportja egy esti edzés utáni városi séta alkalmával

A szervezéskor mi több mindenre gondoltunk még, pl. az Óföldreákon lévő erődtemplom megtekintésére vagy a Kiszomboron lévő Rotundára ami több mint ezer éves, a Feszty körképre, stb. Sajnos az idő rövidege ez utóbbiakat nem tette lehetővé, csak a legkevesebb lehetőségeket és a városon belüli mozgást, mert a szakmai rész nagyon sok időt elvett.

- *B.H.:* Zárszóként mivel egészítené ki még az eddigieket, mit szeretne még hozzá hozzátenni?
- *M.I.:* A magunk részéről örülünk hogy megrendezhettük és reméljük hogy azért nem kell megint 12 évet várni ahhoz, hogy ismét megrendezhessük a következő Magyarországon tartandó szemináriumot.

Szerintem sokkal többen jönnének a következő rendezvényünkre; egyrészt azért is mert a megrendezés könnyebbé válhat az utazás miatt – hisz végig autópálya fog vezetni a célig –, másrészt azért mert akik ezen most részt vettek, azok nagyon kellemesen csalódtak és elvitték magukkal a magyarországi szervezés jó hírét.

Az edzőtábor végén készült csoportkép a résztvevő mesterekkel

- *B.H.:* Köszönjük a beszélgetést és reméljük, hogy valamikor – talán a nem is túl távoli jövőben –, ismét készíthetünk majd riportot egy újabb ilyen sikeres magyarországi szemináriumról.